

بررسی موضوعات توافق جامع هسته‌ای از اوایل بهمن ۹۲ در شهر تاریخی وین آغاز شد؛ حدود دو ماه بعد از اجرایی شدن توافق کوتاه‌مدت ژنو، اما بالاخره بعد از ۲۲ ماه مذاکره و بعد از ۱۹ روز مذاکره مستمر، توافق جامع ۲۳ تیر ۹۴ (۱۴ جولای ۲۰۱۵) بین ایران، اتحادیه اروپا و کشورهای ۵+۱ به دست آمد. بعد از چهار دور تمدید مذاکره در همین ۱۹ روز، توافق صبح سه‌شنبه به دست آمد و در رسانه‌ها اعلام شد. مذاکره‌کنندگان یک‌بار به‌دست‌آمدن توافق در مقر سازمان ملل در وین را با عکسی دسته‌جمعی ثبت کردند. ساعتی بعد در جمع خبرنگاران در مرکز رسانه‌ای اتریش حاضر شدند که پیش از قرائت بیانیه بار دیگر در قاب عکسی تاریخی کنار هم ایستادند. اگرچه این بار سرگئی لاوروف وزیر خارجه روسیه در این قاب عکس حضور نیافت. گفته شده که او برای حضور در مراسم شام در ازبکستان به سرعت وین را ترک کرده است. بالکن قصر تاریخی کوپورگ محل قرارهای خصوصی بود، جلسات خصوصی ظریف با معاونانش، صالحی و حسین فریدون عمدتاً در بالکن انجام می‌گرفت. اما صدای خبرنگاران کمتر اجازه می‌داد صدا به صدا برسد. همه می‌خواستند بپرسند که در اتاق مذاکره چه خبر است؟ اغلب جواب می‌شنیدند که هنوز کار داریم و مذاکره ادامه دارد.

روز واقعه در قاب محمد فرنود

خبررسانی در لحظاتی که سوژه خستگی به خرج می‌دهد و سکوت می‌کند، سخت‌ترین کار ممکن است؛ اما مخاطبان خبر، بی‌خبری را تحمل نمی‌کنند و سکوت سرشان نمی‌شود. در این لحظات شاید عکس و تصویر کارساز باشد؛ عکس و تصویری از سوژه که حرف بزند و خودی نشان بدهد و مخاطب را اقناع کند. بالکن هتل کوپورگ وین در روزهایی که بحث و گفت‌وگو میان قدرت‌های جهانی به لحظات پایانی خود رسیده بود، کورسوی امید عکاسان خبری جهان بود. اصلاً خود سوژه بود. بالکن هتل کوپورگ، می‌توانست سکوت مرگ‌بار خبر را بشکند و شوری میان اهالی خبر به‌پا کند. در آن لحظات بی‌خبری و سکوت، چشم همه عکاسان خبری به بالکن هتل کوپورگ بود؛ به امید اینکه وزیری یا مشاور در آن قدم بگذارد، نفسی تازه کند، سری سبوی آسمان بگیرد، به منظره پیرامونی نگاهی بیندازد و شاید حتی خبری بیافریند. به امید اینکه سیاست‌مداری یا مشاور، در آن لحظه لبخندی بزند، اروپایی در هم‌گره کند و اخمی یا خنده‌ای خبر شود. روزها و ساعات و دقائق و لحظات پایانی در هتل کوپورگ در سکوت و بی‌خبری گذشت، اما شور و هیاهو میان اهالی خبر برپا بود. در این میان محمد فرنود، عکاس برجسته خبری و بین‌المللی کشورمان که جایگاه ویژه‌ای در مطبوعات معتبر جهان دارد و به‌خوبی قدرت عکس و عکاسی مستند و خبری را می‌شناسد، هیچ‌گاه دوربین خود را خاموش نکرد. او چون گذشته این بار با تهیه گزارش تصویری از روز واقعه، یکی از مهم‌ترین دستاوردهای دیپلماتیک قرن را برای آیندگان ثبت و ضبط کرد. او با پشتکار و تلاش خستگی‌ناپذیرش با روزها انتظار مقابل هتل کوپورگ، این فریم‌ها را به قاب تاریخ سپرد و بار دیگر قدرت عکس و عکاسی مستند و خبری را به اثبات رساند.

